

Rola uczelni w mieście niemetropolitarnym w rozwijaniu inicjatyw i aktywności obywatelskiej

Higher education institution in a non-metropolitan city and its role in the development of initiatives and civil activity

**Krzysztof Pawłowski, Tadeusz Węgrzyński, Maria Sidor, Bogusław Kołcz,
WSB-NLU z siedzibą w Nowym Sączu**

Abstract:

W artykule przedstawiono najważniejsze obszary dodatkowej działalności uczelni, która wykraczając poza statutowe ramy próbuje odgrywać rolę inspiratora aktywności studentów i obywateli miasta. Autorzy zaprezentowali kilka istotnych obszarów działań tj. aktywność studentów, imprezy kulturalno – oświatowe, przykładowo wybrane inne inicjatywy na rzecz młodzieży i środowiska lokalnego prowadzone przez WSB-NLU i Akademickie Liceum w Nowym Sączu. Wspomniane w artykule formy aktywności wpływają pośrednio i bezpośrednio na rozwój społeczeństwa obywatelskiego, a także inicjując nowe projekty, wywierają ważny wpływ nie tylko na rozwój uczelni, ale i całego regionu.

Abstract:

The paper presents the most important areas of additional activity of a higher education institution, which going beyond statutory frames tries to be an inspiration for students` and citizens` activity. The authors presented several significant areas of activity i.e. students` activity, cultural-educational events, chosen, as an example, other initiatives for the benefit of young people and local circles implemented by National-Luis University and Academic High School in Nowy Sacz. Mentioned in the paper types of activity directly and indirectly influence the development of civil society and also by initiating new projects they influence not only the development of higher institutions but also of the whole region.

1. Wstęp

Obserwując współczesne zjawiska społeczne i gospodarcze, szczególnie II połowy XX wieku i początku XXI wieku, można zauważyć wyraziste zjawisko metropolizacji. Widać to wyraźnie także w Polsce – po 1989 roku. Rozwój gospodarczy koncentrował się w wysokim stopniu w Warszawie, ostatnie kilka lat to coraz silniejszy rozrost gospodarczy kolejnych dużych miast: Krakowa, Wrocławia, Poznania czy aglomeracji śląskiej. To w dużych miastach praktycznie nie istnieje bezrobocie, to w dużych miastach najczęściej lokuje się oddziały korporacji międzynarodowych. To w pięciu największych polskich

miastach studiuje połowa polskich studentów, to w dużych miastach działają najważniejsze instytucje kultury.

W sposób oczywisty duże miasta przyciągają do siebie najbardziej aktywnych i ambitnych młodych ludzi, dając im różnorodne szanse rozwoju, pracy, oferując im także rozmaite, często bardzo atrakcyjne formy spędzania wolnego czasu. Patrząc z perspektywy prowincji, duże miasta stają się zagrożeniem dla rozwoju społeczności lokalnych, marginalizując pozycję mniejszych miast i zmniejszając ich szanse rozwoju.

W dużym mieście uczelnia może ograniczyć swoją misję i działalność do dwóch podstawowych zadań – kształcenia i prowadzenia badań naukowych. W mniejszych miastach na szkołę wyższą, niezależnie od jej statusu, spada obowiązek stania się ośrodkiem rozwoju lokalnego, inspiracji, działań daleko odchodzących od głównego celu – kształcenia i badań.

WSB-NLU i Nowy Sącz są dobrymi przykładami obrazującymi rolę uczelni w kreowaniu rozwoju lokalnego. Nowy Sącz na przełomie lat 50. i 60., liczący wówczas około 30 tysięcy mieszkańców, stał się miejscem jedyne w całym obozie socjalistycznym eksperymentu społecznego, mającego pobudzić aktywność społeczną i obywatelską. Rezultaty, także gospodarcze, już po kilku latach okazały się tak dobre, że władze komunistyczne po cichu zlikwidowały specjalne uprawnienia, ale pobudzenie społeczne pozostało.

W jakiejś mierze to dzięki oddziaływaniu „Eksperymentu Sądeckiego” na Sądeczan, pod koniec lat 80., w Nowym Sączu powstało szereg znanych przedsiębiorstw takich jak: Konspol, Optimus, Fakro, Koral.

WSB-NLU była także efektem oddolnej inicjatywy obywatelskiej. Dostrzegła to w 1999 Kapituła Konkursu na najcenniejszą inicjatywę obywatelską Dziesięciolecia 1989-1999 przyznając Uczelni nagrodę główną.

2. Przygotowanie do aktywności obywatelskiej poprzez działalność w organizacjach studenckich¹

W pierwszych latach działalności grupa organizatorów Uczelni skoncentrowała się na działaniach podstawowych, to jest stworzeniu uczelni z interesującym programem, który

¹ Tadeusz Węgrzyński. Autor jest magistrem, dyrektorem w Wyższej Szkole Biznesu – NLU w Nowym Sączu

byłby na tyle atrakcyjny, aby z całego kraju przyciągnął kandydatów na studia do niewielkiego miasta (80 tys. mieszkańców) położonego z dala od głównych ciągów komunikacyjnych.

Szybko okazało się jednak, że obok atrakcyjnego programu studiów studenci oczekują czegoś więcej, nie zadowalała ich dość skromna wówczas oferta kulturalna miasta. Naturalna kolejną rzeczą uczelnia stała się miejscem, gdzie po zajęciach tworzyły się podwaliny studenckiego życia Nowego Sącza.

Z perspektywy lat zauważamy, jak znakomicie główne cechy działalności studenckiej korelują z charakterystyką społeczeństwa obywatelskiego. Jeśli w pewnym uproszczeniu przyjąć, że społeczeństwo obywatelskie jest aktywne, samoorganizuje się, wyznacza sobie cele i je realizuje, to do tych przymiotów znakomicie przystają studenci. Młodość to okres wzmożonej aktywności, na początku trochę niezorganizowanej, ale z czasem obierającej kierunek, aktywności żądnej zrealizowania wymyślonych, czasem bardzo fantastycznych zamierzeń. Przy okazji następuje odkrycie, że razem można więcej, pojawia się poczucie wspólnoty, a specyficznego „smaczku” dodaje tak charakterystyczna przekora wobec autorytetów, w tym do władz uczelni i... właściwie w ten sposób w szkole pojawia się namiastka aktywnego społeczeństwa obywatelskiego.

Na początku istnienia szkoły (1992-1995), uwikłani w problemy życia codziennego (budowanie programu, poszukiwanie kadry, tworzenie bazy materialnej) nie w pełni byliśmy świadomi faktu, że kreując atmosferę sprzyjającą rozwojowi aktywności studenckiej jednocześnie przygotowujemy młodzież do funkcjonowania w tworzącym się społeczeństwie obywatelskim.

Chęć zorganizowanego działania na rzecz własnego środowiska pojawiła się gdy szkoła przekroczyła pewną „masę krytyczną”. Można przyjąć, że była to liczba ok. 500 studentów na studiach stacjonarnych. Z tej dość już licznej grupy w sposób naturalny wyłonili się liderzy posiadający już wystarczająco rozbudowane zaplecze wspierające ich działania. Nie była to jedyna przyczyna wybuchu „gejzera” studenckiej aktywności (od roku 1995/1996). Było ich wiele, ale warto wymienić niektóre z nich:

- potrzeba kształtowania wolnego czasu w sposób czynny i na określonym poziomie w sytuacji, kiedy oferta kulturalno-rozrywkowa była w Nowym Sączu w połowie lat 90. bardziej niż skromna (dwie kawiarnie, jedno kino, dom kultury);
- nieufność miejscowego środowiska do nowego zjawiska, jakim w mieście stali się studenci, przy jednoczesnym braku okazji do bliższego poznania się. Studenci czuli się nieswojo, mieszkali w kwaterach prywatnych rozrzuconych po całym

mieście i jedynym miejscem spotkań i spędzania wolnego czasu stał się kampus szkoły.

- studiowanie amerykańskich „case'ów” budziło przemożną chęć wypróbowania w praktyce poznanych z literatury zachowań i rozwiązań organizacyjnych. Pod swoistym „parasolem ochronnym” szkoły można było trenować bezpiecznie;
- duch przedsiębiorczości wyniesiony z domu/firmy rodzinnej, rzadziej ze szkoły średniej. Charakterystyczne także było to, iż otwartością i przedsiębiorczością wyróżniali się szczególnie studenci, którzy szkołę średnią ukończyli w USA. Postawy bierne i roszczeniowe wypierane były w głównym nurcie szkolnej aktywności przez kreatywność i tworzące się poczucie szkolnej wspólnoty;
- przyzwolenie ze strony szkoły budującej swoją „inność” i atrakcyjność rynkową m.in. poprzez wspieranie inicjatyw studenckich.

Jeśli przyjąć, że społeczeństwo obywatelskie to społeczeństwo aktywne, samoorganizujące się, że samo wyznacza cele i je osiąga bez wsparcia ze strony władzy, to do tych przymiotów znakomicie pasują studenci.

Młodość to okres wzmożonej aktywności, z początku trochę niezorganizowanej, ale z czasem obierającej kierunek, aktywności żadnej zrealizowania wymyślonych, czasem bardzo fantastycznych zamierzeń.

Przy okazji następuje odkrycie, że razem można więcej, pojawia się poczucie wspólnoty, a smaczku dodaje tak charakterystyczna przekora wobec władz uczelni i ... właściwie mamy w ten sposób w szkole społeczeństwo obywatelskie w pigułce.

Kiedy pojawiła się chęć zorganizowanego działania na rzecz własnego środowiska?

Szkoła musiała przekroczyć masę krytyczną - ok. 500 studentów stacjonarnych aby w sposób naturalny wyłonili się liderzy.

Co dodatkowo przyczyniło się do wybuchu „gejzera” studenckiej aktywności (od roku 1995/1996)?

Przyczyn było wiele, a oto niektóre z nich:

- z potrzeby serca i chęci czynnego kształtowania wolnego czasu w sytuacji, kiedy oferta kulturalno-rozrywkowa była w Nowym Sączu w połowie lat 90-tych bardziej niż skromna (dwie kawiarnie, jedno kino)

- z nieufności społeczności sądeckiej do nowego zjawiska, jakim w Nowym Sączu stali się studenci
- ze studiowania amerykańskich „case’ów” – (z chęci poćwiczenia w praktyce poznanych z literatury zachowań i rozwiązań organizacyjnych, a pod „parasolem” szkoły można było ćwiczyć bezpiecznie, nawet kiedy realizowane były najbardziej nieprawdopodobne projekty)
- z ducha przedsiębiorczości wyniesionego z domu/firmy rodzinnej/rzadziej ze szkoły średniej (charakterystyczne było przy tym, że otwartością i przedsiębiorczością wyróżniali się studenci, którzy szkołę średnią ukończyli w USA)
- z wyraźnego przyzwolenia ze strony szkoły budującej swoją „inność” i atrakcyjność rynkową m.in. poprzez wspieranie inicjatyw studenckich.

Trudno wymienić wszystkie wydarzenia i projekty, w trakcie realizacji których w małej szkole, bez udziału sprawczego administracji, powstawały zręby dobrze zorganizowanej społeczności studenckiej. W roku akademickim 1995/96 aktywnie zaczęła działać Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego. Rada istniała wprawdzie wcześniej, ale była raczej bierna. W roku 1997 powstał Komitet Lokalny AIESEC i cały szereg innych organizacji.

W dotychczas dość jednolitej strukturze studenckiej wspólnoty pojawiły się elementy konkurencji. Licytowanie się pomysłami wychodziło szkole na dobre. Dumni ze swoich działań studenci ukuli nawet stwierdzenie, że są „adekwatnie kreatywni”. Ich zdaniem, zaangażowanie i aktywność wewnątrz szkoły, odróżniała ich od wszechotaczającej, biernej postawy społeczności małego miasta.

Naturalną kolejną rzeczą były inicjatywy, które wychodziły poza mury szkoły. Nastąpiły wydarzenia, które stworzyły płaszczyzny zetknięcia się dwóch społeczności – studenckiej i lokalnej.

Pierwszym dużym projektem, potwierdzającym zaangażowanie społeczne i obywatelskie studentów był zorganizowany w styczniu 1998 na terenie uczelni prekursorski w Nowym Sączu Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Pieniądzy nie zebrano zbyt wiele, ale organizatorzy byli szczęśliwi, że wspólnie można działać *pro publico bono*. Jurek Owsiak organizował wtedy swoją akcję dopiero po raz szósty. Instytucje Nowego Sącza nie wykazywały jeszcze wówczas zainteresowania tą sprawą. W kolejnym roku powtórzono tę akcję.

Pierwszym dużym projektem, potwierdzającym zaangażowanie społeczne i obywatelskie studentów był zorganizowany w styczniu 1998 na terenie uczelni prekursorski w Nowym Sączu Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Pieniądzy nie zebrano zbyt wiele, ale

organizatorzy byli szczęśliwi, że wspólnie można działać *pro publico bono*. Jurek Owsiak organizował wtedy swoją akcję dopiero po raz szósty. Instytucje Nowego Sącza nie wykazywały jeszcze wówczas zainteresowania tą sprawą. W kolejnym roku powtórzono tę akcję.

Dobrą tradycją szkoły stały się imprezy dla dzieci organizowane podczas Juwenaliów (od roku 1996) oraz z okazji Dnia Dziecka i Świąt Bożego Narodzenia. Były one w pierwszej kolejności przeznaczone dla dzieci niepełnosprawnych, dzieci z domów dziecka i z rodzin zastępczych. W każdym roku studenci organizowali wiele akcji charytatywnych. Szczególnie obfity w imprezy był zawsze początek grudnia. Grudzień to także przygotowania do spotkania wigilijnego na sądeckim rynku. Od kilku lat ubożsi Sądeczanie otrzymują w gwiazdkowym prezencie ponad 6000 tradycyjnych pierogów z kapustą i grzybami ulepionych przez studentów WSB-NLU pod kierunkiem doświadczonych gastronomów.

Rzeczą od wielu lat zupełnie naturalną jest wolontariat. Studenci udzielają korepetycji dzieciom uczęszczającym do świetlic środowiskowych, dzieciom z rodzin zastępczych. W tę wykonywaną bez zbędnego rozgłosu pracę zaangażowanych jest każdego roku od kilkunastu do kilkudziesięciu studentów. Największą popularnością wśród beneficjentów cieszą się zajęcia z języków obcych i rzecz jasna z matematyki.

Zaangażowanie społeczne wymaga również nauki podstaw demokratycznych procedur. O tym, jak indywidualiści oraz grupki przyjaciół walczą o wpływy i władzę w Radzie Uczelnianej Samorządu Studenckiego i innych organizacji można by napisać oddzielną, bardzo pasjonującą historię. W takich sytuacjach bardzo przydaje się umiejętność zabierania głosu na spotkaniach w dużych gremiach, walki na argumenty. Szkoły ponadgimnazjalne w Polsce raczej nie uczą tych umiejętności. Na pierwszym roku wyraźnie widać przewagę w wypowiedziach absolwentów szkół anglosaskich. Z czasem różnica ta się zaciera, a wyrażanie swoich poglądów odbywa się w szkole na wielu różnych płaszczyznach, m.in. przez popularne fora intranetowe lub gazety studenckie, które bez cenzury ze strony władz uczelni działają od roku 1996 (Students Pet, Zielona 27, a obecnie: InBlanco oraz Ampersand (anglojęzyczny)). Możliwości treningu w sztuce prezentacji i prowadzenia sporów dawały spotkania Toastmasters International i Klubu Debat Oksfordzkich.

Studenci korzystają ze stale poszerzającej się oferty kulturalnej miasta, ale także sami ją współtworzą. Wystarczy przypomnieć koncerty: „Serenada w dolinie Dunajca”, „Kawiarenka pod dębami”, czy musical „Cudowne marzenia”- były to wydarzenia, które odbiły się szerokim echem w Nowym Sączu. Już po raz drugi w tym roku miłośnicy filmu zorganizowali Studencki Festiwal Filmów Bardzo Krótkich, mamy nadzieję, że impreza ta

będzie się rozwijać. Studenci ponadto angażują się w projekty ekologiczne, np. w roku 2007 płynąc pontonami posprzątaali niedostępne miejsca pienińskiego przełomu Dunajca.

Środowisko studenckie jest otwarte na świat zewnętrzny. Młodzież spotykała się w klubach: arabskim, chińskim, organizowała dni narodowe – francuski, białoruski, turecki, japoński, dzień Afryki, dni kultury wschodniosłowiańskiej, aktywnie wsparła pomarańczową rewolucję na Ukrainie. Działania te wynikają po części także z charakteru WSB-NLU – studenci na co dzień uczą się i bawią w międzynarodowym towarzystwie.

Oceniając życie studenckie WSB-NLU w 2008 r., z perspektywy 17 lat pracy wyższej uczelni można stwierdzić, że jedną z najważniejszych metod pobudzania aktywności dużych grup studentów była organizacja konferencji studenckich. Odbyło się ich ponad 40. Tematy konferencji, lista zaproszonych gości zawsze były pomysłem samych studentów. Życzliwe wsparcie ze strony administracji szkolnej ograniczało się jedynie do pomocy. Konferencje przyciągały liczne grono studentów, ale na nasze zaproszenie odpowiadały także środowiska biznesowe Nowego Sącza oraz młodzież szkół ponadgimnazjalnych.

Specyficzna atmosfera aktywnego życia studenckiego jest istotną wartością naszej uczelni. Szkołę opuszczają kolejne roczniki absolwentów. Obserwując kariery zawodowe absolwentów daje się zauważyć wyraźną korelację pomiędzy aktywnością studentów w czasie studiów a szybkimi sukcesami w życiu zawodowym, co tylko potwierdza celowość wspierania przez uczelnię działalności studenckiej. Nowi studenci szybko przesiąkają atmosferą wspólnego działania i chociaż bardzo rozwinęła się oferta ze strony miasta (w którym studiuje obecnie ok. 10 tys. studentów), to jednak do dobrego obyczaju należy organizowanie wewnętrznych szkolnych wydarzeń. Studenci ucząc się podejmowania działań dla dobra wspólnego mają poważny wpływ na budowanie i wzmacnianie więzi wewnątrz naszej akademickiej społeczności.

3. WSB-NLU i sądeczanie²

3.1 Instytut Kisiela – idea i działanie.

Inspiracją dla powołania Instytutu Kisiela w WSB-NLU było skojarzenie dwóch wydarzeń formalnie nie związanych ze sobą. Powstanie w 2002 r. roku nowego programu studiów na

² Maria Sidor. Autorka jest doktorem, dyrektorem w Wyższej Szkole Biznesu – NLU w Nowym Sączu

kierunku politologia oraz przyznanie Rektorowi Krzysztofowi Pawłowskiemu Nagrody Kisiela w kategorii „przedsiębiorca”. Rektor otrzymał nagrodę za to, że „zrobił z wiedzy kapitał”. Rektor symbolicznie połączył te wydarzenia i związał na stałe postać Stefana Kisielewskiego z WSB-NLU.

W dniu otwarcia Instytutu K. Pawłowski powiedział o swoim pomysle: ” Kisiel był wielką indywidualnością, był samotnikiem, nie reprezentował w życiu publicznym żadnej partii. Jego partią była Polska. Wobec życia publicznego przyjmował postawę, która jest mi najbliższa – był człowiekiem przekornym, ale odpowiedzialnym. Był samotnikiem, który czasami idzie pod prąd, który potrafi wsadzić swoisty kij w mrowisko – dla dobra wspólnego. Nasz Instytut będzie wspierał rozwój polskiej myśli politycznej oraz promował wśród elit politycznych i gospodarczych postawy odpowiedzialności za przyszłe losy kraju. Chcielibyśmy, aby trzeźwość spojrzenia, odwaga cywilna, oryginalność i bezkompromisowość sądów, które cechowały Patrona Instytutu, były obecne w polskiej debacie politycznej. Instytut Kisiela nie będzie miał patronów partyjnych, będzie szkołą krytycznego myślenia, myślenia w kategoriach Polski i polskiej racji stanu. To będzie swoisty instytut stańczyków, łamiący utarte szlaki, nie stawiający pomników.....”³

Dość szybko formuła Instytutu znacznie się rozszerzyła i na otwarte spotkania ze studentami i lokalną społecznością zaczęli przybywać politycy, naukowcy, ludzie kultury, biznesu, władze lokalne. Każde spotkanie miało inny charakter, jednak poza głównym tematem, zakładało dyskusje uczestników. Od momentu utworzenia Instytutu odbyło się 21 spotkań, a każde z nich gromadziło licznych uczestników. Toczono debaty były nieraz bardzo burzliwe. Przy takich okazjach utwierdzamy się w przekonaniu, że duża część obywateli jest żywo zainteresowana nie tylko własnym interesem, lokalną sytuacją gospodarczą, ale szerszą problematyką, dotyczącą społeczeństwa (jak np. naszego miejsca w UE, problemów globalizacji, reform gospodarczych) oraz wykazuje poczucie odpowiedzialności za wspólne dobro.

W nurt debat o gospodarce świetnie wpisały się spotkania z ekspertami, biznesmenami. Instytut Kisiela odwiedzili i wygłosili referaty m.in.: Janusz Jankowiak – główny ekonomista BRE Banku - „Co dalej z polską gospodarką”; Mariusz Grendowicz – wiceprezes Banku BPH – „Prognozy gospodarcze na 2006 i dalsze lata”; Marek Goliszewski – przedsiębiorca, założyciel i prezes BCC - "Perspektywy dla wzrostu zamożności obywateli"; Prof. Leszek Balcerowicz - "Polska na tle liderów"; dr Robert Gwiazdowski – ekspert

³ K. Pawłowski, Przemówienie z okazji otwarcia Instytutu Kisiela (16.12.2002r). Materiał niepublikowany

Centrum im. A. Smitha – „Prawda o ZUS i OFE”. Wśród znanych polityków gościliśmy Prezydenta Lecha Wałęsę i Marszałka Donalda Tuska, Janusza Onyszkiewicza, Jana Rokitę, Bogusława Sonika. Ludzi kultury i nauki: Andrzeja Wajdę, Zbigniewa Rybczyńskiego, Leopolda Ungera, Prof. Władysława Bartoszewskiego, Prof. Antoniego Kuklińskiego, Prof. Marka Góre. Podejmowali oni ważne tematy dotyczące naszej tożsamości narodowej, trudne zagadnienia związane z historią, omawiali szczegóły czekających nas reform (m.in. emerytalnych), dyskutowali na temat miejsca Polski w świecie czy wyzwań globalnych XXI wieku. Instytut zaszczylił też swą obecnością Ksiądz Kardynał Franciszek Macharski w drugą rocznicę śmierci Jana Pawła II. Już te przykładowo wymienione nazwiska świadczą, że spotkania organizowane w ramach Instytutu Kisiela mają swój niezwykle charakter i wybitnych gości.

WSB-NLU 20.10.2005 r. debata „Co z tą Polską”- Prezydent Lech Wałęsa i Marszałek Donald Tusk

WSB-NLU 20.10.2005 r. debata „Co z tą Polską”- Prezydent Lech Wałęsa i Marszałek Donald Tusk

Instytut Kisiela nie jest formalnie zarejestrowaną organizacją, nie ma też pracowników etatowych czy struktury organizacyjnej, ani też ściśle określonego planu działania, a jednak po kilku latach na trwałe wpisuje się w tradycję Szkoły. Dokumentacja spotkań to wpisy gości i uczestników do książki pamiątkowej Instytutu Kisiela oraz strona WWW (<http://www.wsb-nlu.edu.pl/pl/biblioteka/instytut-kisiela.html>) z tematami, zdjęciami ze spotkań, krótkimi notkami prasowymi.

- ❑ Wstecz (Historia)
- ❑ Co dalej z polską gospodarką?
- ❑ Co z tą Polską?
- ❑ Enigma XXI wieku
- ❑ JAKA POLSKA
- ❑ Jak tworzyć produkty regionalne
- ❑ Jan Paweł II świadek nadziei.
- ❑ Otwarcie Instytutu
- ❑ Perspektywy dla wzrostu zamożności
- ❑ Polska na tle liderów
- ❑ Prawda o ZUS i OFE
- ❑ Prognozy gospodarcze na 2006
- ❑ Przyszłość bankowości
- ❑ Przyszłość gospodarki polskiej
- ❑ Przyszłość Nowego Sącza i Sądeckizny
- ❑ Pytania o Polskę
- ❑ Rola Parlamentu Europejskiego
- ❑ Dr Jekyll i Mr Hyde. Prognozy gospodarcze.
- ❑ System emerytalny
- ❑ Warto być przyzwolonym
- ❑ Widziane z Brukseli...
- ❑ Zbigniew Rybczyński

Otwarcie Instytutu Kisiela

Goście: A. Wajda ; J. Kisielewski - syn Stefana Kisielewskiego

ARTYKULY

Publication: Gazeta Krakowska
Date: December 17, 2002

Instytut Kisiela

W Nowym Sączu powstaje szkoła politycznej odpowiedzialności.

Krzysztof Pawłowski, założyciel i rektor nowosądeckiej Wyższej Szkoły Biznesu powołał Instytut Kisiela, instytucję, która kształtować ma polskich polityków. Pawłowski zamierza także uruchomić na WSB studia politologiczne.

WSB-NLU 16. 12. 2002 r. Otwarcie „Instytutu Kisiela” – Andrzej Wajda, Kazimierz Ujazdowski, Jerzy Kisielewski

Czasem tematem spotkań w Instytucie Kisiela są zagadnienia lokalne (spotkania z władzami samorządowymi, plany, trudne decyzje inwestycyjne, dyskusje), najczęściej jednak spotkania poświęcone są szerszym problemom społecznym, co wpisuje je w nurt uniwersalnych debat ogólnokrajowych.

3.2 Rola i charakter Akademickiej Galerii Sztuki

Drugą niestandardową inicjatywą dla uczelni o profilu ekonomicznym, która wpisuje się w naszą tradycję, jest Akademicka Galeria Sztuki MBWA przy WSB-NLU. Galeria powstała w 2002 na mocy umowy zawartej pomiędzy uczelnią a Małopolskim Biurem Wystaw Artystycznych (MBWA) w Nowym Sączu. Celem utworzenia Galerii było promowanie współczesnej sztuki oraz edukacja artystyczna. MBWA zobowiązało się do zorganizowania i prowadzenia profesjonalnej Galerii w trzech podstawowych segmentach:

- Galeria stała – kolekcja ze zbiorów MBWA podkreślająca wieloletnie istnienie jednostki – jako depozyt dla Uczelni,
- Galeria specjalistyczna – kolekcja malarstwa pastelowego członków Stowarzyszenia Pastelistów Polskich,
- Galeria wystaw zmiennych – działająca w ustalonym cyklu (1-2 miesięcznych).

Wstecz (Galeria wystaw zmiennych)
Ryszard Milek
Prawosławni - Łemkowie - Polacy
Mirostawa Smerek-Bielecka, Jerzy Wojciech Bielecki
Marek Haładuda
Sławomir Kolo
Wacław Jagielski
Zofia Tylek
Wystawa fotografii i grafiki komputerowej
Wykładowcy i uczniowie Katolickiego Liceum Plastycznego i Katolickiego Policealnego Studium Plastycznego w Nowym Sączu
Marcin Cabak
Lucja Kłańska-Kanarek
Aneta Jaźwińska
Andrzej Naściszewski
Andrzej Czarnota

Beata i Krzysztof Kolba

Akademicka Galeria Sztuki 15.11.2006 r – wernisaż wystawy pt. Historia naturalna. Powrót do korzeni. 3D/ Beata Kolba i Krzysztof Kolba (malarstwo, rękodzieło)

<http://www.wsb-nlu.edu.pl/pl/biblioteka/galeria.html>

Dodatkowa kolekcją niezwiązaną z Akademicką Galerią Sztuki jest zestaw 40 grafik najwybitniejszych światowych artystów – grafików zakupionych dla WSB-NLU przez korporację Carlsberg-Okocim, które zdobią uczelniane laboratoria komputerowe.

W Galerii odbywają się wernisaże, spotkania autorskie, wystawy debiutanckie, prezentacje poszczególnych pracowni artystycznych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Część wystaw organizowana jest wspólnie z MBWA, coraz częściej jednak zgłaszają się artyści indywidualni czy grupy, stowarzyszenia artystyczne i w związku z tym, wystawy – wernisaże organizowane są spontanicznie, poza planem wystawienniczym MBWA.

Uczelnia zorganizowała już 45 bardzo różnorodnych wystaw malarstwa, rysunku, fotografii, grafiki artystów znanych i debiutujących. Elementem nadrzędnym łączącym wszystkie te prace była ich niezwykła siła wyrazu, rozmach i bogactwo malarskich środków, a także często tematów, wątków i motywów obecnych w tradycji europejskiej kultury. Nie sposób wymienić wszystkich nazwisk, ale warto wspomnieć przynajmniej kilka wspaniałych wystaw. Do takich z pewnością należała wystawa Leszka Michała Żegalskiego, artysty obecnie zamieszkałego w Belgii. L.M. Żegalski to artysta klasy międzynarodowej, czołowy przedstawiciel nowego nurtu egzystencjalnego w malarstwie polskim. Przewodnim mottem jego malarstwa jest ludzkie zmaganie się z losem. Pokazuje i piękno i brzydotę w niekonwencjonalny, bardzo nowatorski sposób czasem szokujący. To była „odważna ekspozycja” w murach uczelni, z pewnością na długo pozostanie w pamięci zwiedzających.

Zupełnie inne malarstwo w naszej Galerii prezentował Włodzimierz Dawidowicz. Żywiołowa kolorystyka i świat z pogranicza jawy i fantazji. Przestrzenie, ludzie i anioły, a wszystko dynamiczne i przyciągające widza. Równie barwne, pełne fantazji, dynamiki były obrazy Dariusza Milińskiego, znanego autora spektakli teatrów ulicznych. Ponadto, WSB-NLU wspiera i współorganizuje międzynarodowe plenery malarskie, a efekty artystyczne tych plenerów prezentowane są w MBWA i Akademickiej Galerii Sztuki.

Spotkania artystyczne inspirują nie tylko naszych studentów, którzy również prezentują swoje prace, ale też pracowników. Otwarcie wystawy „Barwy życia” Jolanty Bulzak było spotkaniem poetycko - muzycznym. Autorka prac malarskich recytowała własne utwory,

a cała oprawa muzyczna była przygotowana przez Profesora Jacka Leśkowskiego (własne kompozycje utworów muzycznych, wykonanie).

Akademicka Galeria Sztuki 12.02.2008 r. wernisaż wystawy Jolanty Bulzak „Barwy życia” (malarstwo). Spotkanie literacko-muzyczne.

W marcu 2008r. organizowaliśmy wystawę z Sądecko-Podhalańskim Okręgowym Związkiem Żeglarskim w Nowym Sączu i Klubem Morskim TG „SOKÓŁ” w Nowym Sączu. Autorami fotografii artystycznej byli nowosądeczanie Tadeusz i Gerard Natanek, którzy w ubiegłym roku przepłynęli (zbudowanym przez siebie w Nowym Sączu – jachtem żaglowym) drogę odkrytą 100 lat wcześniej przez norweskiego badacza polarnego Roalda Amundsena. Wystawie towarzyszył pokaz filmowy z żeglarskiej wyprawy z Atlantyku na Ocean Spokojny przez wody Arktyki, czyli tzw. „Prześciem Północno-Zachodnim”, uważanym za najtrudniejszy szlak żeglarski świata. Wpływ tej konkretnej imprezy odnotowano dość szybko. Liczna grupa młodzieży zgłosiła się do Klubu Morskiego i jak dotąd wykazuje duże zainteresowanie w nabywaniu umiejętności żeglarskich.

Działanie Instytutu i Galerii nie kłóci się z misją uczelni, a raczej znacznie ją wzmacnia. Kształcąc kadry dla polskiej gospodarki oraz formując przyszłych liderów musimy myśleć nie tylko o wysokim poziomie ich wykształcenia, ale i o możliwie wszechstronnym rozwoju,

o wyrobieniu wśród studentów aktywnej i twórczej postawy wobec rzeczywistości, o nauczaniu wrażliwości na piękno, inspiracji do działań niezwykłych.

Galeria poza głównym celem czyli promocją sztuki, edukacją kulturalną, uczeniem wrażliwości ma również inną ważną funkcję, a mianowicie integruje uczelnię ze społecznością lokalną. Wernisaże to okazje do spotkań, dyskusji, wymiany poglądów i to nie tylko na tematy związane ściśle ze sztuką. Równocześnie ten kontakt młodych ludzi z przedstawicielami różnych środowisk lokalnych jest nie do przecenienia.

Ważny jest oczywiście nietypowy charakter Galerii – otwarta, ogromna, dwupoziomowa przestrzeń, która zachęca do kontaktu ze sztuką „mimo woli”. W wernisażach uczestniczy zwykle dość liczna grupa zainteresowanych, ale Galerię przemierzają ponadto codziennie setki studentów, którzy może specjalnie nie wybraliby się do galerii. Tu jednak przechodząc, zatrzymują się, rozmawiają o wystawie, coś ich wzrusza, bulwersuje, inspiruje. Nieoczekiwanym dodatkowym efektem działania Galerii w uczelni jest czystość w całym budynku. Obrazy i wystawy nadały obiektowi charakter „świątyni sztuki” a w nich się nie śmieci, nie brudzi.

Prowadzimy też, wirtualną galerię (<http://www.wsb-nlu.edu.pl/pl/biblioteka/galeria.html>) i zainteresowani sztuką znajdą tam informacje o wszystkich wystawach naszej Galerii, notki biograficzne artystów, galerię obrazów, czasem szersze opracowanie na temat twórczości oraz zdjęcia z ceremonii otwarcia wystaw.

3.3 Inne ciekawe inicjatywy

WSB-NLU buduje pozytywne relacje z mieszkańcami miasta poprzez: otwarty charakter wielu imprez, użyczenie obiektów (np. sportowych), współorganizowanie konferencji, seminariów, zebrań, udział w różnych akcjach organizowanych przez stowarzyszenia i inne organizacje lokalne.

Wydaje się, że szczególną rolę uczelnia ma w kształtowaniu postaw otwartości na inne kultury i społeczeństwa, na postawy odmienne światopoglądowo. Sprzyja temu międzynarodowy charakter uczelni. W każdym roku akademickim społeczność uczelni i środowisko lokalne mają okazję uczestniczyć w imprezach poświęconych innej kulturze. Imprezy te organizowane są zazwyczaj wspólnie przez studentów obcokrajowców i pracowników, a zasięg imprezy zależy od inwencji organizatorów. Osobiście utkwiły mi w pamięci „Dni Japońskie”, może dlatego, że impreza miała charakter wielowymiarowy.

Część pokazu japońskiej sztuki kulinarnej miała miejsce w restauracji w centrum miasta. Pozostałe imprezy odbywały się na terenie uczelni.

W programie zaplanowano m.in. występy artystyczne w wykonaniu zespołu z Japonii i wykłady (Prof. Ishikawa - „Career Formation and Human Resource Management in Electric and Electronic Industry: A Japan-Polish Comparison” oraz Prof. Hori - “A brief economic history of Japan. Prominent features of the Japanese economy”). Prezentacje, wystawa grafiki japońskiej z kolekcji Galerii Maggha, pokaz wschodnich sztuk walki były dodatkową atrakcją tej imprezy. Niezwykle ciekawą prezentację miała grupa japońskich kobiet (“Indigenous Socio-Economic Development by Local Initiatives with Buckwheat Products”)⁴, które wykreowały produkt regionalny, odniosły sukces biznesowy, uratowały małą społeczność nie tylko przed bezrobociem, biedą, ale i od grożącego im wyludnienia. Środki finansowe z przedsięwzięcia biznesowego w całości przeznaczają na cele społeczne (przedszkola, place zabaw, wycieczki, tworzenie nowych miejsc pracy, wspomaganie nowych inicjatyw biznesowych współmieszkańców). Dni Japońskie zakończyły się wielką ucztą potraw przygotowywanych przez gości z Japonii w holu głównym uczelni, ceremonią parzenia tradycyjnej zielonej herbaty oraz występami artystycznymi młodzieży.

WSB-NLU 11-12.10.2005 r. „Dni Japońskie,,

⁴ Wykreowanym produktem był makaron z mąki gryczanej, tradycyjnie wytwarzany. Obecnie sprzedawany w sklepach firmowych ze zdrową żywnością na terenie całej Japonii

W kontekście dyskusji o społeczeństwie obywatelskim warto odnotowania są też konferencje i debaty publiczne o charakterze otwartym, organizowane przez studentów i pracowników uczelni lub współorganizowane z innymi organizacjami. Do takich ważnych, uniwersalnych debat należały m.in. trzy konferencje zorganizowane w 2005 r.:

- Konferencja Studencka „Przyszłość Unii Europejskiej”,
- Konferencja Regionalna „ Miejsce Małopolski wśród regionów EU w perspektywie pierwszej połowy XXI wieku”,
- Konferencja Krajowa „Przyszłość Unii Europejskiej – wyzwania globalne, wybory strategiczne”.

W każdej z tych konferencji uczestniczyły setki osób z całej Polski.

Wspomagamy też inicjatywy społeczne, podejmowane przez innych np. wspólnie z Katolickim Centrum Edukacji Młodzieży „Kana” i Fundacją Pro Publico Bono organizowaliśmy w 2007 r. sądecką debatę obywatelską „Pamięć – Tożsamość – Odpowiedzialność: patriotyzm według Jana Pawła II” z udziałem Księdza Arcybiskupa Kazimierza Nycza, prof. Andrzeja Zolla i wielu innych znakomitych gości.

Ostatnio w WSB-NLU odbyło się Forum Debaty: „Rzeczpospolita – ustrój dla obywateli” z udziałem władz samorządowych z różnych regionów. Prezentowane były osiągnięcia różnych miast, nowe projekty i pomysły na rozwój społeczności lokalnych. To tylko parę przykładów istotnego wkładu WSB-NLU na rzecz społeczeństwa obywatelskiego. Wspomniane powyżej działania są niewymierne bo można co prawda policzyć różnorakie imprezy, liczbę uczestników ale znacznie trudniej określić ich wpływ, wrażenia artystyczne, inspiracje, pomysły, nowe projekty. Nasuwa się refleksja, że te wszystkie inicjatywy artystyczne i edukacyjne (zaprezentowane w wielkim skrócie) są cenne nie tylko dlatego, że przynoszą określone korzyści, ale przede wszystkim są cenne dlatego, że budują sieć wzajemnych obywatelskich relacji i powiązań oraz wytwarzają pewną przestrzeń społeczną, w której mogą się odnajdować zarówno studenci jak i sądeczanie z własnymi pomysłami i przedsięwzięciami.

4. Liceum i Gimnazjum Akademickie⁵

Jedną z ważniejszych inicjatyw podejmowanych przez Wyższą Szkołę Biznesu – National-Louis University w Nowym Sączu we współpracy z Zarządem i Radą Miasta stało się powołanie do życia akademickiej szkoły ponadpodstawowej, jako oferty uczelni dla uzdolnionej młodzieży miasta i regionu. Podstawę do przedsięwzięcia dał list intencyjny, podpisany 18 marca 2000 r. List określał wspólne działania związane z poszerzeniem oferty edukacyjnej dla mieszkańców Nowego Sącza i regionu, a więc - w pierwszej kolejności - patronat akademicki WSB - NLU nad istniejącą i aktywną w środowisku szkołą publiczną – IV Liceum Ogólnokształcącym (przemianowanym potem na Zespół Szkół Nr 4), następnie zaś stopniowe przekształcanie (od kolejnych roczników klas I) szkoły publicznej w niepubliczne gimnazjum i liceum, prowadzone już wyłącznie przez WSB – NLU (czyli - *de facto* pierwszego w Polsce sprywatyzowaniu w ten sposób szkoły państwowej).

Pierwszy etap przedsięwzięcia - patronat uczelni nad publicznym IV Liceum i Zespołem Szkół Nr 4 - obejmował udział uczniów w wykładach otwartych, sesjach i konferencjach naukowych organizowanych przez WSB - NLU, spotkania z pracownikami i gośćmi uczelni, prowadzenie zajęć dla młodzieży szkolnej przez pracowników naukowych oraz korzystanie z bazy naukowo-dydaktycznej i kompleksów sportowych WSB - NLU. Młodzież IV Liceum została objęta kursami przygotowawczymi na wyższe uczelnie i otrzymała zniżkę czesnego w przypadku podjęcia studiów w uczelni patronackiej. Patronat nad publiczną szkołą był jednocześnie etapem przejściowym i doświadczalnym do tworzenia w jej budynku Niepublicznego Gimnazjum Akademickiego, a następnie Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego – szkół prowadzonych samodzielnie przez WSB - NLU.

Akademickie Gimnazjum (a rok później Akademickie Liceum i Gimnazjum) w Nowym Sączu rozpoczęło działalność 1 września 2001 roku.

Funkcjonująca obecnie siódmy rok szkoła, utworzona przez WSB-NLU i miasto Nowy Sącz, systematycznie spełnia pokładane w niej nadzieje. Już pierwsi absolwenci Gimnazjum Akademickiego, w 2004 roku, przewyższyli w swych wynikach egzaminów końcowych renomowane szkoły miasta i Małopolski, uzyskując najwyższe oceny w okręgu południowo-wschodnim (województwa małopolskie, podkarpackie i lubelskie). W siódmym roku działalności Akademickie Liceum i Gimnazjum wygrywa w rankingach szkół miasta

⁵ Bogusław Kołcz. Autor jest magistrem, dyrektorem Akademickiego Liceum i Gimnazjum im. B. Chrobrego w Nowym Sączu

i regionu, przoduje w ilości laureatów konkursów i olimpiad przedmiotowych, a wyniki zewnętrznych egzaminów gimnazjalnych i maturalnych plasują placówkę w wąskiej grupie najlepszych szkół w kraju.

Uczniom podejmującym naukę w Akademickim Liceum i Gimnazjum oferuje się: zajęcia w małych liczebnie klasach, grupy przedmiotowe, rozszerzony wymiar nauczania języków obcych (8 godzin języka angielskiego w tygodniu) i bloków przedmiotów wiodących, rozszerzone nauczanie informatyki (od września 2008 akademicką klasę informatyczną z 8. godzinami bloku informatyczno - matematycznego w tygodniu), edukację estetyczną, kulturalną i wychowanie przez sztukę. Młodzież odbywa zajęcia z doświadczonymi metodykami i autorami podręczników szkolnych, pracownikami naukowymi WSB - NLU, korzysta z bazy dydaktycznej uczelni, uczestniczy w wykładach, sesjach, seminariach i konferencjach naukowych, a także imprezach kulturalnych organizowanych przez WSB - NLU, spotyka się z licznymi gośćmi z kraju i ze świata, odwiedzającymi uczelnię. Najzdolniejsi i chętni gimnazjaliści i licealiści uczestniczą w całorocznych zajęciach języków obcych ze studentami, na poziomie zaawansowanym i biznesowym.

7 lat działalności Akademickiego Liceum i Gimnazjum w Nowym Sączu zaowocowało szeregiem interesujących inicjatyw na rzecz młodzieży i środowisk lokalnych, na rzecz upowszechniania kultury i dziedzictwa narodowego, zbudowało wizerunek szkoły jako placówki twórczej i aktywnej, wychowującej i kształcącej:

1. Szkoła oferuje możliwość bezpłatnej nauki dla najzdolniejszej i niezamożnej młodzieży, spełniającej kryteria określone w umowie z władzami miasta. Corocznie Wydział Edukacji Urzędu Miasta Nowego Sącza typuje uczniów do stypendium naukowego, gwarantującego bezpłatną naukę w szkole, a wewnętrzny system stypendialny obowiązujący w akademickim liceum i gimnazjum gwarantuje dodatkowe stypendia dla uczniów osiągających sukcesy w konkursach i olimpiadach przedmiotowych oraz uzyskujących najwyższe lokaty w nauce.

2. Szkoła organizuje bezpłatne konferencje i warsztaty naukowe, prowadzone przez wykładowców z WSB - NLU i uczelni krakowskich dla uzdolnionej młodzieży z całego regionu i kandydatów do szkół średnich w mieście. W budynku szkoły prowadzone są nieodpłatnie zajęcia pozalekcyjne i kursy przygotowawcze dla młodzieży z całego miasta.

3. Akademickie Liceum i Gimnazjum znane jest z działalności kulturalnej i społecznej na terenie miasta: młodzież gremialnie uczestniczy w akcjach charytatywnych inicjowanych przez WSB - NLU i szkołę, uczestniczy w wolontariacie i akcjach organizowanych przez lokalne stowarzyszenia katolickie, bierze udział w happeningach artystycznych o przesłaniu ekologicznym, organizowanych przez Miejski Ośrodek Kultury i nauczyciela plastyki.

4. Szkoła zaprasza do siebie osobistości świata kultury i nauki, organizując spotkania młodzieży, przedstawicieli władz miasta i mediów, promując te działania w lokalnych programach telewizyjnych, skierowanych do mieszkańców miasta i regionu: wśród gości Akademickiego Liceum i Gimnazjum byli m.in. naukowcy z wyższych uczelni z całego kraju, a także reżyser Krzysztof Zanussi, pisarka izraelska – przewodnicząca Towarzystwa Przyjaźni Izrael - Polska Miriam Akavia, ambasador Izraela w Polsce, prof. Szewach Weiss, operator filmowy Jerzy Wójcik, dziennikarz Reutersa Alan Elsner, laureat Oscara - przyjeżdżający do Akademickiego Liceum z Hollywood - Zbigniew Rybczyński.

5. Akademickie Liceum i Gimnazjum prowadzi ożywione kontakty międzynarodowe, pełniąc funkcję ambasadora miasta za granicą. Szkoła organizuje wymianę młodzieży z partnerską szkołą średnią w Sankt – Petersburgu w Rosji, ze szkołami w Natanii w Izraelu, szkołą polską w Nowogródku, coroczne wyjazdy zagraniczne na Litwę, Białoruś, Ukrainę, wyprawy do Włoch, Francji, Niemiec, Pragi i Brukseli, podróże do USA – miesięczne wyprawy wakacyjne „Od Atlantyku do Pacyfiku”. Najnowszą inicjatywą Akademickiego Liceum i Gimnazjum, skierowaną do lokalnej społeczności, jest wyprawa na Florydę i Karaiby w lutym 2009.

6. Współpraca ze środowiskami polonijnymi w USA obejmuje cotygodniowe audycje Akademickiego Liceum i Gimnazjum na falach „Radia Polonia” w Detroit, promujące Nowy Sącz i region za oceanem, a także kontakty z Klubami Przyjaciół Ziemi Sądeckiej w Chicago i Detroit, fundującymi m.in. stypendia dla uzdolnionej młodzieży szkół w Nowym Sączu.

7. Współpraca ze środowiskami żydowskimi w Polsce i szkołami w Izraelu wiąże się z opieką nad miejscami pamięci kultury żydowskiej w Nowym Sączu oraz licznymi inicjatywami związanymi z popularyzacją kultury i historii Żydów w Polsce (udział młodzieży Akademickiego Liceum w filmie „Sprawiedliwi. Nasi Sąsiedzi”, zrealizowanym

przez Telewizję Polską i emitowanym kilkakrotnie w I programie TvP, udział w filmie Zbigniewa Rybczyńskiego o współczesnych kontaktach polsko-żydowskich, udział w uroczystościach rocznicowych na cmentarzu żydowskim w Nowym Sączu, zasadzenie drzewek pamięci przed szkołą, spotkania z wybitnymi przedstawicielami kultury żydowskiej, ofiarami holocaustu, więźniami obozów koncentracyjnych i sprawiedliwymi wśród narodów świata).

8. Od pierwszych chwil funkcjonowania szkoły prowadzona jest edukacja patriotyczna i kulturalna uczniów na europejskich szlakach historii i literatury polskiej. Jako pierwsi reprezentanci Ziemi Sądeckiej - uczniowie Akademickiego Liceum i Gimnazjum dotarli do polskiego cmentarza wojskowego w Katyniu, złożyli wieniec w imieniu władz i mieszkańców miasta przy grobach zabitych oficerów i przywieźli urnę z ziemią, przekazaną na uroczystej sesji Rady Miasta jej władzom. Uczniowie Akademickiego Liceum i Gimnazjum dwukrotnie uczcili pamięć wielkiego Redaktora i Polaka, Jerzego Giedroycia w siedzibie „Kultury Paryskiej” w Maisons-Laffitte pod Paryżem, wielokrotnie składali wieńce na polskich cmentarzach: w Montmorency, na Rossie w Wilnie i Łyczakowie we Lwowie, odwiedzali Bohatyrowicze nad Niemnem i cmentarze na Wołyniu, oddali hołd miejscom walk AK na Wileńszczyźnie, rozwozili dary i pomoc materialną dla potrzebujących rodaków na Kresach.

9. Szczególne miejsce w działalności Akademickiego Liceum i Gimnazjum zajmują Kresy Południowo-Wschodnie i Lwów – miasto-symbol patriotyzmu i poświęcenia młodzieży polskiej w walce za ojczyznę. Szkoła organizuje coroczne wyprawy uczniów klas pierwszych i zainteresowanych uczestników z terenu miasta, szlakiem historii i literatury polskiej, do kresowych stanic, strażnic i warowni. W 2007 roku wyjazd współfinansowano z programu operacyjnego „Patriotyzm jutra” Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz funduszy Unii Europejskiej w ramach programu „Multimedialna Szkoła”. W czasie wyprawy na trasie: Kamieniec Podolski, Chocim, Zbaraż, Okopy Świętej Trójcy, Krzemieniec, Lwów, Rudki zrealizowano profesjonalny film dokumentalny, przygotowany przez operatorów Telewizji Polskiej. Film „Kresy magiczne” emitowano wielokrotnie w telewizji regionalnej, prezentowano podczas wydarzeń kulturalnych w mieście i na krajowych zjazdach środowisk kresowych i lwowskich. W 2006 roku w zaadaptowanych piwnicach Akademickiego Liceum i Gimnazjum otwarto uroczyste „Izbę Lwowską imienia doktora Jerzego Masióra”. Znana dziś nie tylko w Nowym Sączu, ale i daleko poza miastem

Izba, to unikalne na skalę kraju, multimedialne muzeum pamiątek kresowych i lwowskich, zorganizowane ku pamięci pierwszego przewodnika młodzieży po kresowych szlakach, zmarłego 5 lat temu przyjaciela szkoły i znanego w Nowym Sączu wielkiego popularyzatora kultury i historii Lwowa w Polsce. Izba Lwowska powiększana jest o kolejne, adaptowane pomieszczenia i wzbogacana o nowe eksponaty, związane z historią walk Orląt Lwowskich o Polskę i historią walk o polskość na Kresach.

10. Ważnym przedsięwzięciem w dziedzinie inicjatyw obywatelskich jest organizowanie jubileuszu 100-lecia państwowej szkoły Chrobrego w Nowym Sączu, która funkcjonowała kiedyś w budynku zajmowanym aktualnie przez Akademickie Liceum i Gimnazjum i której tradycje (po zlikwidowaniu przez władze komunistyczne w 1950 roku) szkoły akademickie dziś kontynuują. Na wrzesień 2008 zaplanowano zjazd najstarszych, dziś blisko stuletnich absolwentów dawnego gimnazjum i liceum im. Króla Bolesława Chrobrego w Nowym Sączu, spośród których wywodzi się wielu znanych naukowców, polityków, przedstawicieli świata kultury i sztuki.

Inicjatywy podejmowane przez Akademickie Liceum i Gimnazjum, szkołę prowadzoną przez WSB - NLU w Nowym Sączu, których przykłady tu wymieniono, są ważną częścią działalności edukacyjnej placówki. Decydują one w znacznej mierze o sukcesach pracy szkoły i są źródłem satysfakcji pedagogów i uczniów.

5. Inicjatywa Miasteczka Multimedialnego jako element nowej strategii rozwoju WSB-NLU⁶

W końcowej części chcielibyśmy przedstawić inicjatywę, która bezpośrednio nie wpływa na postawy obywatelskie, ale której realizacja powinna całkowicie przekształcić Nowy Sącz, a może i subregion.

Inicjatywa Miasteczka Multimedialnego powstała w 2006 r. wśród kilku osób związanych z WSB-NLU i zainteresowanych rozwojem Nowego Sącza. Żadna z tych osób nie reprezentuje władz samorządowych, nie jest też związana z partiami politycznymi. Tę grupę można zdefiniować jako grupę obywateli myślących strategicznie

⁶ Krzysztof Pawłowski. Autor jest doktorem, prezydentem Wyższej Szkoły Biznesu – NLU w Nowym Sączu

o swojej instytucji (WSB-NLU) oraz o mieście, w którym mieszkają, bądź do którego chcieliby wrócić. Nie można tej inicjatywy określić jako podjętej przez przedsiębiorców projektujących nowe przedsięwzięcie biznesowe, bo korzyści z projektu Miasteczka Multimedialnego odniesie uczelnia, miasto i region z uwagi na uruchomienie nowych mechanizmów rozwojowych, a inspiracja biznesowa jest wtórna do rozwojowej.

Projekt budowy Miasteczka Multimedialnego w Nowym Sączu jest pomysłem osób odpowiedzialnych za przyszłość WSB-NLU i jest próbą przekształcenia jej w przyszłości w uczelnię klasy światowej, a zarazem zbudowanie wokół niej całego zestawu instytucji („narzędzi”), które umożliwią efektywny i szybki transfer wiedzy, technologii oraz innowacji z nauki do gospodarki, tworząc równocześnie warunki do współdziałania w codziennej rzeczywistości uczonych z ludźmi biznesu.

Miasteczko Multimedialne to projekt, który poprzez wykorzystanie doświadczeń amerykańskich i przystosowanie ich do nowej rzeczywistości, powstałej po upowszechnieniu Internetu, ma nie tylko wzmocnić sądecką uczelnię, ale też stworzyć korporację biznesową, która jako poważny partner w obszarze multimediiów i systemów informacyjnych będzie zdolna do konkurencyjności oraz współpracy z najlepszymi firmami na świecie.

Projekt Miasteczka Multimedialnego to przedsięwzięcie wykraczające poza ramy uniwersytetu humboldtowskiego, czy zadania uczelni biznesowych. Można śmiało powiedzieć, że projekt Miasteczka Multimedialnego to pomysł na uczelnię nowej generacji, która przyspiesza własny rozwój poprzez przebudowę swego otoczenia i jego użycia jako dźwigni przenoszącej uczelnię do klasy światowych uniwersytetów.

Przy wykorzystaniu środków unijnych (dostępnych dla wszystkich zainteresowanych w ramach programów operacyjnych) w pierwszym etapie zostanie zbudowany w Nowym Sączu park technologiczny wraz z zapleczem naukowo-technologicznym, wspólnym dla uczelni, firm „Miasteczka Multimedialnego” oraz firm zrzeszonych w utworzonym przez WSB-NLU Kłastrze Multimediiów i Systemów Informacyjnych.

Projekt Miasteczka Multimedialnego został uznany przez polski rząd za jeden z projektów kluczowych dla rozwoju Polski i znalazł się na tzw. indykatywnej liście projektów w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”, uzyskując dofinansowanie w wysokości ponad 100 mln zł na realizację budowy parku technologicznego.

Cele zasadnicze projektu Miasteczka Multimedialnego to:

- zbudowanie dużej grupy firm zdolnych do konkurencyjności w warunkach globalnych w obszarze multimediiów i systemów informacyjnych,

- przeobrażenie w tym samym czasie WSB-NLU w uczelnię światowej klasy, wyróżniającą się tym, że czas wdrożenia osiągnięć naukowych i innowacji będzie konkurencyjny w stosunku do standardów na najlepszych uniwersytetach amerykańskich,

- stworzenie z wygenerowanego zysku z działalności biznesowej firm, których współwłaścicielem będzie uczelnia lub jej fundacja, kapitału żelaznego (*endowment fund*) dla WSB-NLU, tak dużego, żeby pozwolił oferować stypendia umożliwiające pokrycie czesnego wszystkim uzdolnionym kandydatom na studentów oraz umożliwiającego rozwój programowy i naukowy uczelni.

Wizja autorów projektu to przekształcenie (do 2020 roku) Nowego Sącza i regionu w jeden z dziesięciu najbardziej innowacyjnych regionów świata w zakresie badań, edukacji, biznesu oraz inwestycji w branży multimedialnych.

Projekt Miasteczka Multimedialnego nie byłby możliwy bez utworzenia 17 lat wcześniej WSB-NLU i stworzenia takiej atmosfery, w której studenci i pracownicy myślą nie tylko kategoriami własnych karier czy własnego sukcesu, ale chcą i działają „pro publico bono”, stwarzając sobie zarazem osobiste szanse i możliwości rozwoju.

Tekst ukazał się w wydawnictwie FEP :

Rola uczelni w mieście niemetropolitalnym w rozwijaniu inicjatyw i aktywności obywatelskiej.
K. Pawłowski, M. Sidor, T. Węgrzyński, B. Kołcz [w:] Rola uczelni w rozwijaniu społeczeństwa obywatelskiego : praca zbiorowa. Pod red. J. Dietla i Z. Sapijaszki. Łódź : Wydawnictwo Fundacja Edukacyjna Przedsiębiorczości, 2009. - S. 231-245
ISBN 978-83-925649-8-0